

in cheie
Astfel steteau lucrurile in liniamente generali, la venirea metropolitului Șaguna in Ardeal. Cum vedem, românii erau desbrăcați de toate drepturile politice și ca atari de tot inapoiat pe toate terenele vieții sociali, impărțindu-se numai în cele trei clase: a preoților, neguțătorilor și economilor de pămînt și de vite. La atât se reducea totă cultura lor în aceste timpuri, fiind mai bine reprezentată în Brașov și Sibiu din punct de vedere comercial, și în Blaj din cel literar. Dară cu toate acestea, spiritul național se deșteptase deja, făcând progres tot mai mare, ca cum în mod instinctiv ar fi presimțit românii evenimentele cele epocali, ce în scurt aveau să urmeze.

Sub astfel de impregiurări nefavoritore și de tot apăsatore pentru români în toate direcțiunile, și într'un moment, când totul avea să se schimbe, când o eră nouă avea să se incépe în viața popoarelor europene, era o necesitate în comun simțită de un bărbat al doririlor, care cu trup și suflet să fiă pentru binele comun, de un conducătoru înțelept, care să și scie, și să și voiescă a conduce afacerile naționali cu credință, cu esactitate și cu bărbătia neinfrântă.

Avizul

II.

Viéta metropolitului Șaguna.

A. Înainte de venirea lui în Transilvania.

Metropolitul Șaguna vădu lumina dîlei în 20 Decembrie 1808. (1 Ianuarie 1809. c. n.), la Mîscoltz în Ungaria, primind numele din botez Anastasiu. Părinții lui, tatăl Naum și mama Anastasia, erau neguțători, macedo-români de origine din Grabova în Macedonia, unde după mărturisirea unora și astăzi încă s-ar mai fi aflând membri de ai familiei lor. Prin urmare, ei erau descendenți ai acel-